

РЕШЕНИЕ

№ 506

гр. София, 01.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10118** по описа за **2020** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано заедно от изпълнителните директори С. П. и К. К., срещу РЕШЕНИЕ от 08.09.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 102-ри състав, постановено по НАХД № 14000/2019г.

В касационната жалба са развити съображения за незаконосъобразност на първоинстанционния съдебен акт, като се твърди неправилно тълкуване на материалния закон и са допуснати съществени процесуални нарушения. Оспорва се твърдението, че нарушенията са извършени при условията на повторност. Оспорва се посочената дата на извършване на нарушенията. Твърди се също, че не е изследван въпросът дали претенцията е била редовно предявена по смисъла на чл.380 КЗ.

Излагат се доводи, че тежестта на наложената санкция не съответства на тежестта на нарушението.

Излагат се доводи за маловажност на нарушението.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 19-ти състав по НАХД №

6268/2019г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № Р-10-204/06.03.2019г. Алтернативно се иска да се преквалифицира наложената санкция от такава по чл.644 ал.2 от КЗ, на такава по чл.644 ал.1 т.1 от КЗ и да се измени размерът на санкцията до предвидения в закона минимум.

В с.з. касатора редовно призован не се представлява.

В с.з. ответникът Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ се представлява от ю.к. С., който оспорва жалбата, поддържа доводите изложени в писмени бележки от ю.к. И. Г. срещу жалбата и не прави доказателствени искания. Заявява претенция за присъждане на юристконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 08.09.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 102-ри състав, постановено по НАХД № 14000/2019г., е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ №Р-10-733/25.07.2019г. на Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗД [фирма], представлявано заедно от С. С. П. и К. Д. К. е наложено административно наказание: 1.Имуществена санкция в размер на 3000.00 /три хиляди/ лева на основание чл. 18, чл.27, чл.53 и чл.83 от ЗАНН, чл.16 ал.1, т.19 от ЗКФН и чл.647 ал.2 и чл.644 ал.2 предл.2 вр. ал.1 т.2 от КЗ и § 1, т.51 от ДР на КЗ, за нарушение на чл.108, ал.13 от КЗ./за застрахователна претенция №[ЕГН]/28.06.2018г./

2.Имуществена санкция в размер на 3000.00 /три хиляди/ лева на основание чл. 18, чл.27, чл.53 и чл.83 от ЗАНН, чл.16 ал.1, т.19 от ЗКФН и чл.647 ал.2 и чл.644 ал.2 предл.2 вр. ал.1 т.2 от КЗ и § 1, т.51 от ДР на КЗ, за нарушение на чл.108, ал.13 от КЗ. /за застрахователна претенция № [ЕГН]/28.06.2018г./

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Д. С. Н., свидетелката при съставяне на акта А. Д. Л. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения по см. на чл.34, чл.42 и чл.57 ал.1 т.5 ЗАНН, а от събраните писмени и гласни доказателства се установява извършването на вмененото административно нарушение по 108 ал.13 от КЗ. Прието е че АНО неправилно е индивидуализирал размера на наложената имуществена санкция, като е отчел факта, че нарушението не се констатира за първи път и е извършено при условията на повторност, поради което и съдът е потвърдил размера на санкцията, която е

определена близо до предвидения в закона минимум.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 102-ри състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

По повод постъпила жалба в КФН на 12.03.2019г. от Н. Б. от [населено място], с която е възразила срещу забавено произнасяне по предявени пред [фирма], претенции №[ЕГН] и № [ЕГН], на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е извършена проверка на застрахователното дружество от КФН. Дружеството е представило изисканите му документи и писмено становище по случая на КФН с писмо вх.№ 91-02-381 от 04.04.2019г.

След проверка и анализ на цялата документация по случая е установено, че по повод настъпило на 28.06.2018г. застрахователно събитие са заведени две претенции с №[ЕГН] и № [ЕГН], тъй като съгласно свидетелството за регистрация на увредения автомобил, собствениците са двама -В. Б. и Н. Б..

По претенция №[ЕГН], на 28.06.2018г. в [фирма] е заведена претенция по повод настъпило застрахователно събитие – увреждане на лек автомобил „Фиат П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , в следствие на пътнотранспортно произшествие, настъпило при отнемане на предимство. Завеждането на претенцията е удостоверено с №[ЕГН] на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективизирана в застрахователна полица №BG/02/118001775706, с който е застрахована гражданската отговорност на автомобил „Ауди А4“ с рег. [рег.номер на МПС] .

На датата на завеждане на претенцията пред застрахователя са представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ. На същата дата е извършен оглед на увредения автомобил, въз основа на който е изготвен опис на констатираните увреждания.

На 18.07.2018г. пред застрахователя са представени и данни за банковата сметка, по която да се изплати застрахователното обезщетение.

След 18.07.2018г. от ползвателя на застрахователната услуга не са били изисквани допълнителни доказателства необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, съгласно чл.106 ал.3 от КЗ.

С платежно нареждане от 02.04.2019г., застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 163.41 лева, по банкова сметка на В. Б..

По претенция № [ЕГН], на 28.06.2018г. в [фирма] е заведена претенция по повод

настъпило застрахователно събитие – увреждане на лек автомобил „Фиат П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , в следствие на пътнотранспортно произшествие, настъпило при отнемане на предимство. Завеждането на претенцията е удостоверено с №[ЕГН] на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективирана в застрахователна полица №BG/02/118001775706, с който е застрахована гражданската отговорност на автомобил „Ауди А4“ с рег. [рег.номер на МПС] .

На датата на завеждане на претенцията – 28.06.2018г. пред застрахователя са представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ. На същата дата е извършен оглед на увредения автомобил, въз основа на който е изготвен опис на констатираните увреждания.

На 18.07.2018г. пред застрахователя са представени и данни за банковата сметка, по която да се изплати застрахователното обезщетение.

След 18.07.2018г. от ползвателя на застрахователната услуга не са били изисквани допълнителни доказателства необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, съгласно чл.106 ал.3 от КЗ.

С платежно нареждане от 02.04.2019г., застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 163.41 лева, по банкова сметка на Н. Б..

Прието е че след като на застрахователя са представени всички доказателства по чл.106 от КЗ, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, в конкретния случай, считано от 18.07.2018г., съгласно чл.108 ал.1 от КЗ, за застрахователното дружество [фирма] е възникнало задължение да се произнесе по претенциите по един от алтернативно посочените в т.1 и т.2 от същата разпоредба начин. Това свое задължение застрахователя е бил длъжен да изпълни в срок до 08.08.2018г. включително.

Прието е че са извършени две нарушения на разпоредбата на чл.108 ал.1 от КЗ, които са на дата 09.08.2018г. – първата дата след изтичане на срока за произнасяне по претенциите на застрахованите лица. Нарушенията са били констатирани на 04.04.2019г.

В тази връзка при условията на чл.40 ал.3 от ЗАНН, Д. С. Н. е съставил акт за установяване на административно нарушение № 466/05.06.2019г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред въззивната инстанция наказателно постановление от органите на КФН.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е правилен, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

В настоящия случай, в касационната жалба не се правят възражения различни от направените пред въззивната инстанция, които са били надлежно обсъдени от СРС.

Спори се, че нарушението е извършено в условията на повторност. Оспорва се посочената дата на извършване на нарушенията. Твърди се също, че не е изследван въпросът дали претенцията е била редовно предявена по смисъла на чл.380 КЗ.

Излагат се доводи, че тежестта на наложената санкция не съответства на тежестта на нарушението.

Излагат се доводи за маловажност на нарушението.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 19-ти състав по НАХД № 6268/2019г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № Р-10-204/06.03.2019г. Алтернативно се иска да се преквалифицира наложената санкция от такава по чл.644 ал.2 от КЗ, на такава по чл.644 ал.1 т.1 от КЗ и да се измени размерът на санкцията до предвидения в закона минимум.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали първостепенния съд да измени наказателния акт и изразяващи се в липсата на допуснати съществени процесуални нарушения в развитото се административно-наказателно производство по ЗАНН и правилното приложение на материалния закон, като е потвърдил размера на имуществените санкции, като е отчел, че процесното нарушение се явява извършено при условията на повторност. При условията на чл.221 ал.2 от АПК съдът препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни. СРС подробно и аргументирано е мотивирал становището си поради каква причина е приел, че нарушението е извършено в условията на повторност, като е анализирал предходни влезли в сила НП за същите такива нарушения, отново извършени при повторност, съобразил е и практиката на АССГ, като подробно е посочил, кои точно решения на съда по касационни производства е използвал.

Съдът намира, че не следва да се произнася по искането за отмяна решението на СРС, НО, 19-ти състав по НАХД № 6268/2019г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № Р-10-204/06.03.2019г., доколкото същите не са обект на касационното производство и остава неясно поради каква причина присъстват в касационната жалба.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 08.09.2019г. на СРС, НО, 102-ри състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.09.2019г., постановено по НАХД № 14000/2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 102-ри състав, с което е потвърдено изцяло НП № Р-10-733 от 25.07.2019г., издадено от Заместник-председателя на КФН и ръководител на Управление „ЗН“.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: